

nem is tudott címet adni csak utólagosan, baráti, kiadói tanácskozások után, de ennek ez a címe : Emberek az ég alatt. Föléje ezt írta apró betűkkel — szokása volt — «Isten nevében». S a jobb sarokba . . . augusztus 14, szombat».

* * *

Erről a napról a következő feljegyzések találódnak a Mester elhalt özvegyének hátrahagyott naplójában :

Augusztus 14. Szombat. Ma nehezére esett fölkelnie. Olyan, mint egy gyerek. Kiment az esőbe és egészen átázott. Ebédre húsleves volt, sertéskaraj párolt káposztával, spenót tükörtojással, sajtos makaróni és gyümölcs. Ma ismét tudatára jöttem annak, hogy a Mester szereti az almamagokat rágogatni. Érdekes, hogy ezt az adatot ő sohasem közölte velem s irodalomtörténészeink nem érintik sehol, még az annyira pontos Telemérinél sem találtam erről egy sort sem. Valószínűleg valami belső lelkikényszer hatása alatt titkolni igyekezett. A magokat a felső ajka alá gyűjtötte, onnan egyenként szedte elő, a belét megette, a héját kiköpte. Figyelmeztettem rá, hogy ne tegye ezt. Érdekes, hogy spenótot nem akart enni, azonban sikerült őt rábírnom erre, előadván, hogy a spenótban sok a vitamin és vértisztító hatása van. Kedvemért megette a spenótot. És egy tükörtojást is. Csak nekem adatott meg ezeket látni és feljegyezhetni, nekem, aki közvetlen közelében éltem a nagy embernek és így alkalmam volt sok emberi gyengeségét ellesni, amelyek egyébként örökre titokban maradtak volna. NB. A spenót vajjal volt elkészítve.

Török Sándor.

MENNYI FÖLD!

*Mennyi föld! mennyi föld!
Mennyi tarka-barka föld!
Sárga foltok, zöld terek,
rajta dolgoz emberek!
Ott egy halvány szénaboglya,
itt egy tölgy ül álmodozva,
ott egy régi jegenye
és növendék gyermeke.*

*Most a róna síkja süllyed
s véle lejtének a füvek:
bárhová zúg vonatom,
őket el nem hagyhatom.
Dél van, jorrón süt a Nap,
mindenütt fest árnyakat,
árnyakat fest fák alá . . .
Minden árnyék csendes árok,
melyben benne ring halálsod.*

(Debrecen).

Gulyás Pál.